

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Реферат

з дисципліни «Основи сталого розвитку суспільства» на тему
«Декларація тисячоліття»

Виконала студентка групи ОМ-51м
6 курсу, ФМФ
Хайнацька Катерина

Київ – 2015

Зміст

Вступ.....	3
1. Організація об'єднаних націй.....	4
2. ЦРТ для України.....	6
3. Результати по досягненню ЦРТ.....	7
Додаток 0. Декларація ЦРТ.....	13
Додаток 1. Результати в Україні на національному рівні.....	22
Додаток 2. Результати в Україні на глобальному рівні.....	23

Вступ

Початок нового Тисячоліття ознаменувався проголошенням сталого людського розвитку - стратегічною метою для всіх країн світу. У 2000 році під час проведення Світового Самміту Тисячоліття лідери 189 країн, включаючи і Президента України, підписали Декларацію Тисячоліття Організації Об'єднаних Націй. Від імені своїх народів вони визначили вісім Цілей у галузі розвитку, які згодом стали відомі як Цілі розвитку тисячоліття (ЦРТ). Країни зобов'язалися досягти ЦРТ та домовилися зробити наш світ кращим для усього людства – вже до 2015 року. Світові лідери прийняли вісім Цілей, обіцяючи, що і багаті і бідні країни працюватимуть разом над подоланням крайньої бідності та голоду, наданням початкової освіти всім хлопчикам та дівчаткам, сприянням рівності між чоловіками та жінками, зменшенням дитячої смертності, покращенням здоров'я матерів, боротьбою з ВІЛ/СНІД та іншими небезпечними хворобами, забезпеченням стабільного розвитку природного навколишнього середовища.

Організація Об'єднаних Націй

Організація Об'єднаних Націй (ООН) — міжнародна організація, заснована 26 жовтня 1945 на конференції у Сан-Франциско на підставі Хартії Об'єднаних Націй. Метою діяльності організації є підтримання і зміцнення миру і міжнародної безпеки та розвиток співробітництва між державами світу.

Головні органи ООН: Генеральна Асамблея (ГА), Рада Безпеки (РБ), Секретаріат (генеральний секретар обирається Генеральною Асамблеєю за рекомендацією Ради Безпеки на 5 років), Міжнародний Суд, Економічна і Соціальна Рада; Рада з Опіки.

Члени-засновники - 51 держава (в т. ч. Україна). Станом на 1998 рік ООН нараховувала 185 держав-членів. На 2002 рік має 192 держави-члени.

Організація Об'єднаних Націй

Організація Об'єднаних Націй є центром вирішення проблем, з якими зіштовхується все людство. Ця діяльність здійснюється спільними зусиллями понад 30 пов'язаних з нею організацій, що складають Систему Організації Об'єднаних націй. З дня у день ООН та інші організації її системи працюють з метою забезпечення дотримання прав людини, охорони навколишнього середовища, боротьби з хворобами і скороченням масштабів бідності. Установи Організації Об'єднаних Націй розробляють норми і правила безпечного й ефективного повітряного сполучення і сприяють вдосконаленню телекомунікацій і захисту інтересів споживачів. ООН є ініціатором міжнародних кампаній по боротьбі з обігом наркотиків і тероризмом. Працюючи в усіх регіонах світу, Організація Об'єднаних Націй та її установи надають допомогу біженцям, здійснюють програми розмінування, допомагають збільшити

обсяги виробництва продовольства і відіграють провідну роль у боротьбі зі СНІДом.

За станом на жовтень 2002 року, членами ООН є 191 країна світу. Поза рамками організації залишаються лише держава Ватикан та Палестинська автономія.

ЦРТ для України

Україна стала першою на пострадянському просторі країною, яка у 2003 році адаптувала глобальні ЦРТ та встановила національні цілі та завдання.

ЦРТ (встановлені для України):

Ціль 1. Подолання бідності (3 завдання, 5 індикаторів);

Ціль 2. Забезпечення якісної освіти впродовж життя (2 завдання, 6 індикаторів);

Ціль 3. Забезпечення гендерної рівності (2 завдання, 4 індикатори);

Ціль 4. Зменшення дитячої смертності (1 завдання, 2 індикатори);

Ціль 5. Поліпшення здоров'я матерів (1 завдання, 2 індикатори);

Ціль 6. Обмеження поширення ВІЛ-інфекції/СНІДу та туберкульозу і започаткування тенденції до скорочення їх масштабів (2 завдання, 6 індикаторів);

Ціль 7. Сталий розвиток довкілля (4 завдання, 8 індикаторів).

Результати по досягненню ЦРТ

Як наразі можна оцінити стан досягнення ЦРТ? На шляху **подолання бідності** в Україні спостерігалися позитивні тенденції. Знижено масштаби бідності за абсолютним критерієм у 5,2 раза (частка населення, чиє добове споживання не перевищує 5,05 дол. США за паритетом купівельної спроможності, зменшилася з 11,9% у 2000 році до 2,3% у 2012 році) та за відносним критерієм (частка населення за національною межею бідності скоротилася з 26,4% до 25,5% відповідно). Однак, майже кожна третя сім'я з дітьми є бідною (32,6%), а серед працюючих – кожний п'ятий (20,7%). Для досягнення цільових показників необхідні послідовні програмні дії.

Для **забезпечення якісної освіти впродовж життя** зроблені кроки у напрямі реформування освіти. Загальною середньою освітою охоплено майже 99,5% дітей, дошкільною – у містах 93%, у сільській місцевості – 57,6%. Вищою освітою охоплено 45,7% молоді, проте необхідно забезпечити відповідність освітньої підготовки вимогам ринку праці (з урахуванням прогнозованих тенденцій розвитку економіки). Реалізація заходів відповідно до Національної стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 року (затвердженої у червні 2013 року) має забезпечити досягнення цілі до 2015 року.

Забезпечення гендерної рівності є викликом для України. Досягнення гендерного паритету в органах влади та державного управління залишається актуальним завданням, незважаючи на здобутки та зміни на законодавчому й інституційному рівні. Після виборів 2012 року кількість жінок серед членів українського парламенту збільшилася до 9,4%, проте досягнення цільових показників до 2015 року (30/70) не видається можливим. Жінки становлять 12% у складі обласних рад, 23% – районних рад, 28% – міських рад, 51% – сільських, 46% – селищних. Розрив у середній заробітній платі між чоловіками та жінками (близько 30%) є ще одним проявом гендерної нерівності.

Досягнення цілі вважається неможливим, а забезпечення позитивних зрушень потребує посилення політичної волі.

Зменшення дитячої смертності майже вдвічі протягом 1995 – 2012 років (з 14,7 до 8,4 на 1000 живонароджених) відбулося завдяки цілеспрямованим зусиллям, у тому числі у частині реформування та розвитку системи перинатальної допомоги. Водночас наявні приклади невідповідності статистичних даних із різних джерел свідчать про необхідність удосконалення системи спостережень. У цілому прогрес у цьому напрямі є досить відчутним, прогнозується навіть перевищення цільових показників.

Позитивні тенденції забезпечено й на шляху **поліпшення здоров'я матерів**: рівень материнської смертності в Україні знижено за 2000 – 2012 роки майже вдвічі (з 24,7 до 12,5 на 100 тис. живонароджених). На ранніх стадіях вагітності всі жінки проходять регулярні медичні огляди (рівень охоплення перевищує 90 %). Однак, викликає тривогу той факт, що понад 40% дорослого населення України (у тому числі й жінки дітородного віку) віком від 18 до 65 років мають принаймні одне хронічне захворювання. Недостатнім є рівень усвідомлення особистої відповідальності за своє здоров'я серед молоді та пропаганди «здорового способу життя». У цілому прогрес відчутний, можливим є перевищення цільових показників.

На шляху **обмеження поширення ВІЛ-інфекції/СНІДу та туберкульозу** досягнуто певних успіхів. Уперше у 2012 році знижено кількість нових випадків ВІЛ-інфекції на 1,7% порівняно з попереднім роком, що свідчить про зменшення інтенсивності епідемічного процесу. На початок 2013 року в Україні мешкало близько 220 тис. ВІЛ-інфікованих осіб (показник поширеності ВІЛ серед дорослого населення складає 0,57%). Кількість осіб з уперше встановленим діагнозом ВІЛ-інфекції зменшилася до 45,7 на 100 тис. населення. Рівень передачі ВІЛ-інфекції від матері до дитини не перевищує

5%, тобто вдалося забезпечити його зменшення майже у 6 разів (з 27,8% у 2001 році до 4,9% у 2010 році). Успіхів досягнуто, насамперед, завдяки реалізації профілактичних заходів серед груп підвищеного ризику інфікування, поліпшенню організації відповіді на епідемію та впровадженню відповідних загальнодержавних програм. Суттєве поліпшення епідемічної ситуації щодо туберкульозу в Україні також відбулося значною мірою завдяки реалізації Загальнодержавної програми протидії захворюванню на туберкульоз. У 2012 році рівень захворюваності на туберкульоз було знижено на 19% порівняно з 2005 роком (68,2 випадку на 100 тис. населення). У цілому на шляху виконання завдань зазначеної цілі спостерігається прогрес, досягнення цільових показників є можливим.

На шляху **забезпечення сталого розвитку** довкілля спостерігався певний прогрес. Проте у зв'язку з антропогенним навантаженням близько 70% поверхневих вод і значна частка запасів ґрунтових вод в Україні втратили своє значення як джерело питного водопостачання. У 2012 році 4,3 млн тонн забруднюючих речовин було викинуто в повітряний басейн. Більше двох третин викидів забруднюючих речовин в атмосферу від стаціонарних джерел припадає на Донецьку, Луганську та Дніпропетровську області. Для досягнення цілі необхідно вдосконалити управління природними ресурсами, впроваджувати послідовну екологічну політику та забезпечити поступову екологічну модернізацію виробництва. У цілому досягнення низки цільових показників є можливим за умови вжиття відповідних заходів.

ЦРТ можуть слугувати одночасно і орієнтиром, і системою пріоритетів для реалізації стратегії реформ в Україні, оскільки вони визначають найгостріші проблеми, що стоять перед нашим суспільством.

Порядок денний глобального розвитку після 2015 року має окреслити орієнтири суспільного розвитку після кінцевого терміну досягнення ЦРТ.

Більшість країн наразі спрямовує зусилля на досягнення ЦРТ до 2015 року відповідно до взятих зобов'язань. Завдяки цьому відбулися відчутні зміни у житті людей усього світу. Після 2015 року світова спільнота має використати імпульс ЦРТ і продовжити поступ на шляху досягнення миру, процвітання, справедливості, свободи та гідності.

Питання визначення пріоритетів розвитку після 2015 року уперше були порушені у 2010 році на Саміті ООН з питань оцінки прогресу в досягненні ЦРТ (пленарному засіданні високого рівня Генеральної Асамблеї ООН). У Підсумковому документі Саміту було наголошено на необхідності ініціювання міждержавного діалогу для формування нового Порядку денного глобального розвитку після 2015 року, який має ґрунтуватися на ЦРТ та враховувати нові виклики розвитку.

У 2012 році Підсумковий документ Конференції ООН з питань сталого розвитку «Ріо + 20» (Ріо-де-Жанейро, Бразилія, червень 2012 року) надав орієнтири для визначення цілей сталого розвитку, які також мають враховуватись у процесі розроблення зазначеного Порядку денного. У ході подальшої роботи на глобальному рівні було визначено головні компоненти, що мають складати основу нового Порядку денного розвитку: забезпечення миру та злагоди; захист прав людини; зменшення нерівності; сприяння сталому розвитку. За 11-ма тематичними сферами (Нерівність; Стан здоров'я; Освіта; Демографічна ситуація; Економічне зростання та зайнятість; Енергія; Вода; Екологічна рівновага; Управління; Продовольча безпека; Конфлікти та їх попередження) проведено консультації із залученням експертної спільноти усього світу. Запроваджено глобальний он-лайн діалог на платформі «Світ у 2015 році» (worldwewant2015.org), на платформі Facebook та на спеціально створеній платформі для інтерактивного опитування на глобальному рівні «Мій світ» (myworld.org), на яких люди мають можливість обрати власні пріоритети розвитку.

З серпня 2012 року Організація Об'єднаних Націй проводить безпрецедентну серію національних консультацій з людьми усього світу щодо їх бачення нового Порядку денного розвитку. Цей глобальний діалог є відповіддю на заклик до активної участі у формуванні «Майбутнього, якого ми прагнемо». Наразі понад 200 тисяч людей зробили свій внесок і взяли участь у цій глобальній дискусії, національні консультації проходять у 88-х країнах усіх континентів.

В Україні національні консультації щодо визначення пріоритетів розвитку після 2015 року відбулися на початку 2013 року. До участі у національних консультаціях в Україні було залучено представників органів державної влади, академічних кіл, неурядових організацій, профспілок, малого, середнього та великого бізнесу, безробітних, пенсіонерів, національних меншин, молоді, студентів, дітей-сиріт, осіб з особливими потребами, людей, які живуть з ВІЛ/СНІДом, тощо. Загальна кількість осіб, які особисто брали участь у консультаціях, складає понад 4,5 тис., а з урахуванням учасників електронного опитування та краудсорсінгової платформи – понад 25 тис. осіб. До глобального інтерактивного опитування «Мій світ» долучилося близько 11 тис. українців, які обрали найбільш важливі пріоритети розвитку. Переважна більшість учасників консультацій надала позитивну оцінку можливості долучитися до процесу формування пріоритетів розвитку.

Переважна більшість учасників консультацій позитивно оцінили як факт їх проведення, так і залучення широкого кола представників різних груп та верств населення до визначення пріоритетів розвитку. Підкреслюючи необхідність змін якості державного управління, 86,8% учасників національних консультацій акцентували увагу на необхідності визначення цілей і пріоритетів розвитку на довгострокову (принаймні на 10 років) перспективу. Переважна більшість учасників (66,2% загальної кількості,

70,9% мешканців міст, 78,4% осіб з вищою освітою, 86,3% державних службовців і 83,3% студентів) вважає важливою участь громадськості в обговоренні цілей розвитку.

У процесі національних консультацій було враховано думку представників органів державної влади, академічних кіл, неурядових організацій, профспілок, малого, середнього та великого бізнесу, молоді, національних меншин, людей з обмеженими можливостями, людей, які живуть з ВІЛ/СНІДом тощо. Національні консультації щодо майбутнього, якого прагнуть люди, виявили, як саме бачать широкі верстви українського суспільства пріоритети та завдання розвитку. Найбільш значущими для людей напрямками розвитку визнано: ***забезпечення соціальної справедливості, доступ до якісних послуг системи охорони здоров'я та освіти, гідна праця, модернізація економіки, розвиток інфраструктури, захист довкілля, підвищення якості управління.***

Додаток 1

Декларація тисячоліття Організації Об'єднаних Націй

Затверджено резолюцією 55/2 Генеральної Асамблеї
від 8 вересня 2000 року

Генеральна Асамблея, ухвалює цю Декларацію:
Декларація тисячоліття Організації Об'єднаних Націй

I. Цінності і принципи

1. Ми, глави держав і урядів, зібралися в штаб-квартирі Організації Об'єднаних Націй в Нью-Йорку з 6 по 8 вересня 2000 року, на зорі нового тисячоліття, щоб знову підтвердити нашу віру в Організацію і її Статут ([995_010](#)) як непорушні основи більш мирного, процвітаючого і справедливого світу.

2. Ми визнаємо, що крім індивідуальної відповідальності перед нашими власними товариствами ми несемо також колективну відповідальність за утвердження принципів людського достоїнства, справедливості і рівності на глобальному рівні. Тому ми як керівники відповідальні перед усіма жителями Землі, особливо перед найуразливішими з них, і в зокрема перед дітьми світу, яким належить майбутнє.

3. Ми знову заявляємо про нашу прихильність цілям і принципам Статуту Організації Об'єднаних Націй ([995_010](#)), які довели свою непідвладність часу і універсальний характер. Їх актуальність і здатність служити джерелом натхнення зростають у міру того, як країни і народи стають все більш взаємопов'язаними і взаємозалежними.

4. Ми сповнені рішучості встановити справедливий і міцний мир у всьому світі відповідно до цілей і принципів Статуту ([995_010](#)). Ми підтверджуємо своє зобов'язання підтримувати всі зусилля, спрямовані на забезпечення суверенного рівності всіх держав; поваги їх територіальної цілісності і політичної незалежності; вирішувати спори мирним засобами і відповідно до принципів справедливості і міжнародного права; права на самовизначення народів, все ще знаходяться під колоніальним пануванням та іноземній окупацією; невтручання у внутрішні справи держав; поваги прав людини і основних свобод; дотримання рівних прав для всіх без відмінності раси, статі, мови і релігії; і міжнародного співробітництва у вирішенні міжнародних проблем економічного, соціального, культурного або гуманітарного характеру.

5. Ми вважаємо, що головним завданням, що стоїть перед нами сьогодні, є забезпечення того, щоб глобалізація стала позитивним фактором для всіх народів світу. Це пов'язано з тим, що, хоча глобалізація відкриває широкі можливості, її благами зараз

користуються досить нерівномірно і нерівномірно розподіляються її витрати. Ми усвідомлюємо, що розвиваються, і країни з перехідною економікою стикаються з особливими труднощами в плані прийняття заходів у зв'язку з рішенням цього головного завдання. Саме тому глобалізація може знайти повністю всеохоплюючий і справедливий характер лише за посередництвом широкомасштабних і наполегливих зусиль по формуванню загального майбутнього, заснованого на нашій загальній приналежності до роду людського у всьому його різноманітті. Ці зусилля повинні включати політику та заходи на глобальному рівні, які відповідали б потребам країн, що розвиваються, і країн з перехідною економікою і які розроблялися б і здійснювалися при їх ефективну участь.

6. Ми вважаємо, що істотно важливе значення для міжнародних відносин в ХХІ столітті буде мати ряд фундаментальних цінностей. До них відносяться:

Свобода. Чоловіки і жінки мають право жити і рости своїх дітей в гідних людини умовах, вільних від голоду і страху насильства, пригноблення і несправедливості. Кращою гарантією цих прав є демократична форма правління, заснована на широкому участю і волі народу.

Рівність. Жодна людина і жодна країна не повинні позбавлятися можливості користуватися благами розвитку. Повинно бути гарантовано рівність прав і можливостей чоловіків і жінок.

Солідарність. Глобальні проблеми повинні вирішуватися при справедливому розподілі витрат і тягаря відповідно до фундаментальними принципами рівності та соціальної справедливості. Ті, хто страждають або знаходяться в найгіршому становищі, заслуговують допомоги з боку тих, хто знаходиться в найбільш сприятливому становищі.

Терпимість. При всьому різноманітті віросповідань, культур і мов люди повинні поважати один одного. Відмінності в рамках товариств та між товариствами не повинні ні лякати, ні служити приводом для переслідувань, а повинні пестити як найціннішого надбання людства. Слід активно заохочувати культуру світу і діалог між усіма цивілізаціями.

Повага до природи. В основу охорони і раціонального використання всіх живих організмів і природних ресурсів повинна бути покладена обачність відповідно до постулатами сталого розвитку. Тільки таким чином можна зберегти для наших нащадків ті величезні багатства, які даровані нам природою. Нинішні нестійкі моделі виробництва і споживання повинні бути змінені в інтересах нашого майбутнього добробуту і благополуччя наших нащадків.

Загальна обов'язок. Обов'язок по управлінню глобальним економічним і соціальним розвитком, а також усунення загроз міжнародному миру і безпеки повинна розділятися між народами світу і здійснюватися на багатосторонній основі. Центральну роль в цьому має відігравати Організація Об'єднаних Націй як найбільш універсальна і найбільш представницька організація в світі.

7. З тим щоб втілити ці спільні цінності в конкретні дії, ми визначили ті ключові цілі, яким ми надаємо особливо

важливе

значення.

II. Світ, безпеку і роззброєння

8. Ми докладемо всіх зусиль до того, щоб звільнити наші народи від лих воєн, будь то всередині держав або між державами, воєн, які за останнє десятиліття забрали понад 5 мільйонів життів. Ми будемо також домагатися усунення загроз, що створюються зброєю масового знищення.

9. Тому ми сповнені рішучості:

зміцнювати повагу до принципу верховенства права, причому як в міжнародних, так і у внутрішніх справах, і зокрема забезпечувати виконання державами-членами рішень Міжнародного Суду, на виконання Статуту Організації Об'єднаних Націй ([995_010](#)), з будь-яких справ, сторонами яких вони є;

підвищувати ефективність Організації Об'єднаних Націй в справі підтримання миру та безпеки шляхом надання в її розпорядження ресурсів та інструментів, необхідних їй для запобігання конфліктів, мирного вирішення спорів, проведення операцій з підтримки миру, постконфліктного миробудівництва і реконструкції. У зв'язку з цим ми приймаємо до відома доповідь Групи по операціях Організації Об'єднаних Націй на користь світу і просимо Генеральну Асамблею оперативно розглянути її рекомендації;

зміцнювати співробітництво між Організацією Об'єднаних Націй та регіональними організаціями відповідно до положень глави VIII Статуту ([995_010](#));

забезпечити дотримання державами-учасниками договорів в таких областях, як контроль над озброєннями та роззброєння, і норм міжнародного гуманітарного права і права в галузі прав людини і закликати всі держави розглянути можливість підписання і ратифікації Римського статуту Міжнародного кримінального суду ([995_588](#));

вжити узгоджені дії по боротьбі проти міжнародного тероризму і приєднатися якомога швидше всім відповідним міжнародним конвенціям;

подвоїти наші зусилля по здійсненню прийнятого нами зобов'язання поставити заслін всесвітньої проблеми наркотиків;

активізувати наші зусилля по боротьбі з транснаціональною злочинністю у всіх її аспектах, включаючи торгівлю людьми та їх контрабандне провозення і "відмивання" грошей;

звести до мінімуму несприятливі наслідки вводяться Організацією Об'єднаних Націй економічних санкцій для ні в чому не винних груп населення; забезпечити регулярний перегляд режимів таких санкцій; і виключити несприятливі наслідки санкцій для третіх сторін;

домагатися ліквідації зброї масового знищення, особливо ядерної зброї, і зберігати відкритими всі наявні можливості для досягнення цієї мети, включаючи можливість скликання міжнародної конференції для визначення шляхів і способів усунення ядерної загрози;

вжити узгоджені дії для припинення незаконного обороту стрілецької зброї і легких озброєнь,

особливо за допомогою забезпечення більшої транспарентності в області передачі зброї та підтримки регіональних заходів щодо роззброєння, беручи до уваги всі рекомендації майбутньої конференції Організації Об'єднаних Націй з проблеми незаконної торгівлі стрілецькою зброєю і легкими озброєннями;

звернутися до всіх держав із закликом розглянути можливість приєднання до Конвенції про заборону застосування, накопичення запасів, виробництва і передачі протипіхотних мін та про їхнє знищення ([995_379](#)), а також зміненим Протоколу про мінах ([995_310](#)) до Конвенції про конкретних видах звичайного зброї ([995_266](#)).

10. Ми настійно закликаємо держави-члени дотримуватися "олімпійського перемир'я", індивідуально і колективно, в даний час і в майбутньому, і підтримувати Міжнародний олімпійський комітет в його зусиллях щодо заохочення миру і взаєморозуміння між людьми за допомогою спорту та втілення олімпійських ідеалів.

III. Розвиток та подолання бідності

11. Ми докладемо всіх зусиль до того, щоб позбавити наших одноплемінників, чоловіків, жінок і дітей, від принижує людську гідність крайньої убогості, в умовах якої в даний час змушені жити понад мільярд з них. Ми віддані тому, щоб перетворити право на розвиток в реальність для всіх і позбавити весь рід людський від потреби.

12. У зв'язку з цим ми твердо мають намір створити, як на національному, так і на глобальному рівні, умови, що сприяють розвитку і ліквідації бідності.

13. Успіх в досягненні цих цілей залежить, зокрема, від забезпечення благого управління в кожній країні. Він також залежить від забезпечення благого управління на міжнародному рівні і транспарентності у фінансовій, кредитно-грошовій і торговій системах. Ми віддані формування відкритої, справедливої, регульованої, передбачуваною і недискримінаційній багатосторонньої торгової і фінансової системи.

14. Ми стурбовані тими перешкодами, з якими стикаються країни, що розвиваються в справі мобілізації ресурсів, необхідних для фінансування їх сталого розвитку. Тому ми будемо докладати всіх зусиль для забезпечення успіху Міжнародного та міжурядового заходи високого рівня по фінансуванню розвитку, яке відбудеться в 2001 році.

15. Ми також зобов'язуємося сприяти задоволенню особливих потреб найменш розвинених країн. У зв'язку з цим ми вітаємо скликання в травні 2001 року Третьої конференції Організації Об'єднаних Націй по найменш розвиненим країнам і будемо прагнути забезпечити її успішне проведення. Ми закликаємо промислово розвинені країни:

прийняти, переважно до початку роботи цієї Конференції, комплекс заходів щодо забезпечення безмитного і неквотіруемого доступу практично всіх експортних товарів найменш розвинених країн на свої ринки;

без подальших зволікань приступити до здійснення розширеної програми щодо полегшення боргового тягара бідних країн

з високим рівнем заборгованості і погодитися на списання всієї офіційної двосторонньої заборгованості цих країн в обмін на прийняття ними твердих зобов'язань в області боротьби з бідністю; і надавати більш щедру допомогу з метою розвитку, особливо тих країн, які дійсно намагаються використовувати наявні у них ресурси для скорочення масштабів убогості.

16. Ми також сповнені рішучості всеосяжним чином і ефективно врегулювати проблеми заборгованості країн, що розвиваються країн з низьким і середнім рівнем доходу на основі прийняття різних національних і міжнародних заходів, спрямованих на те, щоб вивести їх заборгованість на прийнятний рівень в довгостроковій перспективі.

17. Ми також твердо мають намір вирішувати проблему особливих потреб малих острівних держав, що розвиваються шляхом здійснення Барбадоська програми дій і рішень двадцять другий спеціальної сесії Генеральної Асамблеї оперативно і в повному обсязі. Ми настійно закликаємо міжнародне співтовариство забезпечити, щоб при розробці показника уразливості враховувалися особливі потреби малих острівних держав, що розвиваються.

18. Ми визнаємо особливі потреби і проблеми, що розвиваються країн, що не мають виходу до моря, і настійно закликаємо як двосторонніх, так і багатосторонніх донорів збільшити обсяг фінансової та технічної допомоги цій групі країн з метою задоволення їх особливих потреб в галузі розвитку і сприяти їм у подоланні обумовлених їх географічним положенням труднощів шляхом вдосконалення їх транзитних транспортних систем.

19. Ми також сповнені рішучості:

скоротити вдвічі до 2015 року частку населення земної кулі, що має дохід менше одного долара в день, і частку населення, що страждає від голоду, а також скоротити вдвічі до того ж терміну частку населення земної кулі, яка не має доступу до безпечної питної води, в тому числі через брак коштів;

забезпечити, щоб до того ж терміну у дітей в усьому світі, як у хлопчиків, так і у дівчаток, була можливість отримувати в повному обсязі початкову шкільну освіту і щоб дівчатка і хлопчики мали рівний доступ до всіх рівнів освіти;

до того ж терміну домогтися зниження материнської смертності на три чверті і смертності серед дітей у віці до 5 років на дві третини порівняно з їхніми нинішніми рівнями;

до зазначеного терміну зупинити поширення ВІЛ / СНІДу, малярії та інших основних хвороб, від яких страждає людство, і започаткувати тенденції до скорочення їх масштабів;

надавати особливу допомогу дітям, що втратили батьків через ВІЛ / СНІДу;

до 2020 року забезпечити істотне поліпшення життя як мінімум 100 мільйонів мешканців нетрів, як це передбачено ініціативою "Міста без нетрів".

20. Ми також сповнені рішучості:

сприяти рівності чоловіків і жінок та розширення прав і можливостей жінок як ефективних засобів боротьби з бідністю,

голодом і хворобами і стимулювання розвитку, що носить справді стійкий характер;

розробити і здійснити стратегії, що дають молодим людям у всьому світі реальний шанс знаходити гідну і продуктивну роботу;

заохочувати фармацевтичну промисловість до забезпечення більш широкого поширення основних ліків і їх більшою доступності для всіх, хто в них має потребу в країнах, що розвиваються;

налагодити міцні партнерські відносини з приватним сектором і організаціями громадянського суспільства в ім'я розвитку і викорінення злиднів;

вжити заходів до того, щоб всі могли користуватися благами нових технологій, особливо інформаційних і комунікаційних технологій, відповідно до рекомендацій, що містяться в Декларації міністрів на сесії ЕКОСОП 2000 року.

IV. Охорона нашої спільної навколишнього середовища

21. Ми повинні не шкодувати зусиль у справі позбавлення всього людства, і перш за все наших дітей і онуків, від загрози проживання на планеті, яка буде безнадійно зіпсована діяльністю людини і ресурсів якої більш не буде вистачати для задоволення їх потреб.

22. Ми знову заявляємо про свою підтримку принципів сталого розвитку, в тому числі тих, які викладені в Порядку денному на XXI століття, узгодженої на Конференції Організації Об'єднаних Націй з навколишнього середовища і розвитку.

23. У зв'язку з цим ми твердо маємо намір дотримуватися у всій нашій екологічній діяльності нової етики дбайливого та відповідального ставлення до природи і для початку заявляємо про свою рішучість:

докласти всіх зусиль до того, щоб забезпечити вступ в силу Кіотського протоколу ([995_801](#)), переважно до десятої річниці Конференції Організації Об'єднаних Націй з навколишнього середовища і розвитку в 2002 році, і приступити до передбаченого їм скорочення викидів парникових газів;

активізувати наші колективні зусилля з лісовпорядкування, збереженню всіх типів лісів і сталого розвитку лісового господарства;

домагатися повного здійснення Конвенції про біологічне різноманіття ([995_030](#)) і Конвенції по боротьбі з опустелюванням у тих країнах, які потерпають від серйозної посухи та / або опустелювання, особливо в Африці ([995_120](#));

зупинити нераціональну експлуатацію водних ресурсів, розробляючи стратегії водогосподарської діяльності на регіональному, національному та місцевому рівнях, що сприяють справедливому доступу до води та її достатньому пропозицією;

активізувати співпрацю з метою скорочення числа і наслідків стихійних лих і антропогенних катастроф;

забезпечити вільний доступ до інформації про геном людини.

V. Права людини, демократія і блага управління

24. Ми не пошкодуємо зусиль для заохочення демократії та зміцнення правопорядку, а також для забезпечення поваги всіх міжнародно визнаних прав людини і основних свобод, включаючи право на розвиток.

25. Тому ми сповнені рішучості: повністю поважати і підтримувати Загальну декларацію прав людини ([995_015](#));

домагатися повного захисту і заохочення у всіх наших країнах громадянських, політичних, економічних, соціальних і культурних прав для всіх;

зміцнювати потенціал всіх наших країн для втілення в життя принципів і практики демократії і поваги прав людини, включаючи права меншин;

вести боротьбу з усіма формами насильства по відношенню до жінок і здійснювати Конвенцію про ліквідацію всіх форм дискримінації в відношенні жінок ([995_207](#));

вжити заходів щодо забезпечення поваги і захисту прав людини мігрантів, трудящих-мігрантів і членів їх сімей, припинення частіших в багатьох суспільствах проявів расизму і ксенофобії і заохочення більшої згоди і терпимості у всіх суспільствах;

колективно домагатися більшої відкритості політичних процесів, створюючи умови для справжнього участі в них всіх громадян у всіх наших країнах;

забезпечити засобам масової інформації свободу виконувати властиву їм важливу функцію, а також право громадськості на доступ до інформації.

VI. захист вразливих

26. Ми докладемо всіх зусиль до того, щоб дітям, а також всьому цивільному населенню, яке зазнає найбільших страждань в результаті стихійних лих, геноциду, збройних конфліктів і інших надзвичайних гуманітарних ситуацій, надавалася всіляка допомога і захист з метою їх якнайшвидшого повернення до нормального життя .

Тому ми сповнені рішучості:

розширювати і зміцнювати діяльність по захисту цивільного населення в складних надзвичайних ситуаціях відповідно до міжнародного гуманітарного права;

зміцнювати міжнародне співробітництво, включаючи спільне несення тягара гуманітарної допомоги країнам, що приймають біженців, і її координацію; і допомагати всім біженцям і переміщеним особам на добровільних засадах повертатися в свої будинки в умовах безпеки і гідності та безперешкодно реінтегруватися в свої суспільства;

заохочувати ратифікацію і повне здійснення Конвенції про права дитини ([995_021](#)) і факультативних протоколів до неї, що стосуються участі дітей у збройних конфліктах і торгівлі дітьми, дитячої проституції і дитячої порнографії.

VII. Задоволення особливих потреб Африки

27. Ми будемо підтримувати зміцнення демократії в Африці та допомагати африканцям в їх боротьбі за міцний мир, подолання зубожіння і сталий розвиток, тим самим залучаючи Африку в основне русло розвитку світової економіки.

28. Тому ми сповнені рішучості:

в повній мірі підтримувати політичні та інституційні структури зароджуються демократій в Африці;

стимулювати і підтримувати регіональні та субрегіональні механізми попередження конфліктів і заохочення політичної стабільності і забезпечувати надійний приплив ресурсів для миротворчих операцій на континенті;

вжити особливих заходів для вирішення проблем подолання бідності і сталого розвитку в Африці, включаючи списання заборгованості, поліпшення доступу до ринків, розширення офіційної допомоги з метою розвитку (ОДР) і збільшення потоків прямих іноземних інвестицій (ПІІ), а також передачу технологій;

допомогти Африці створити свій потенціал для приборкання пандемії ВІЛ / СНІДу та інших інфекційних захворювань.

VIII. Зміцнення Організації Об'єднаних Націй

29. Ми докладемо всіх зусиль до того, щоб перетворити Організацію Об'єднаних Націй в більш ефективний інструмент для вирішення всіх цих першочергових завдань: боротьби за розвиток для всіх народів світу, боротьби з бідністю, нещастям і хворобами; боротьби з несправедливістю; боротьби з насильством, терором і злочинністю; і боротьби з деградацією і руйнуванням нашого спільного будинку.

30. Тому ми сповнені рішучості:

підтвердити центральне місце Генеральної Асамблеї як головного дорадчого, директивного і представницького органу Організації Об'єднаних Націй і дати їй можливість ефективно грати цю роль;

активізувати наші зусилля з проведення всеосяжної реформи Ради Безпеки у всіх її аспектах;

продовжувати зміцнювати Економічну і соціальну раду, спираючись на його останні досягнення, з тим щоб допомогти йому виконувати роль, вказану йому в Статуті ([995_010](#));

зміцнювати Міжнародний Суд, з тим щоб забезпечити правосуддя і верховенство права в міжнародних справах;

заохочувати регулярні консультації і координацію між головними органами Організації Об'єднаних Націй у виконанні ними своїх функцій;

забезпечити наділення Організації на своєчасної і передбачуваною основі ресурсами, необхідними їй для виконання її мандатів;

настійно закликати Секретаріат найкращим чином використовувати ці ресурси відповідно до чітких правил і процедур, узгодженими Генеральною Асамблеєю, в інтересах всіх держав-членів, за допомогою задіяння найбільш ефективних методів управління і передових технологій і шляхом

зосередження зусиль на виконанні тих завдань, які відповідають узгодженим пріоритетам держав -членів;

заохочувати дотримання Конвенції про безпеку персоналу Організації Об'єднаних Націй та пов'язаного з нею персоналу ([995 025](#));

забезпечити більшу узгодженість політики і подальше поліпшення взаємодії між Організацією Об'єднаних Націй, її установами, Бреттон-вудськими установами та Світової організації торгівлі організацією, а також іншими багатосторонніми органами з метою забезпечення повністю скоординованого підходу до проблем миру і розвитку;

продовжувати зміцнювати співробітництво між Організацією Об'єднаних Націй і національними парламентами через їх всесвітню організацію - Міжпарламентський союз - в різних областях, включаючи мир і безпеку, економічний і соціальний розвиток, міжнародне право і права людини, демократію та гендерні питання;

надати приватному сектору, неурядовим організаціям і громадянському суспільству в цілому більш широкі можливості для сприяння досягненню цілей і здійсненню програм Організації.

31. Ми просимо Генеральну Асамблею регулярно розглядати хід виконання положень цієї Декларації і просимо Генерального секретаря публікувати періодичні доповіді для розгляду Генеральною Асамблеєю і в якості основи для прийняття подальших заходів.

32. Користуючись цією історичною можливістю, ми знову урочисто заявляємо про те, що Організація Об'єднаних Націй є незамінним спільним домом для всього людства і що через неї ми будемо прагнути втілити в життя своє загальне прагнення до миру, співпраці і розвитку. Тому ми урочисто обіцяємо всіляко підтримувати ці спільні цілі і заявляємо про наш намір забезпечити їх досягнення.

**Додаток 1. С ТАН ДОСЯГНЕННЯ ЦРТ В УКРАЇНІ ЗА ЗАВДАННЯМИ,
ВИЗНАЧЕНИМИ НА ГЛОБАЛЬНОМУ РІВНІ**

	2000 рік	2005 рік	2010 рік	2015 рік
Ціль 1. Подолання бідності				
Ціль 2. Забезпечення якісної освіти впродовж життя				
Ціль 3. Забезпечення гендерної рівності				
Ціль 4. Зменшення дитячої смертності				
Ціль 5. Поліпшення здоров'я матерів				
Ціль 6. Обмеження поширення ВІЛ-інфекції/СНІДу та туберкульозу і започаткування тенденції до скорочення їх масштабів				
Ціль 7. Сталий розвиток довкілля				
Ціль 8. Глобальне партнерство для розвитку				

■ ВІДЧУТНИЙ ПРОГРЕС
■ ЧАСТКОВИЙ ПРОГРЕС
■ ВІДСУТНИЙ ПРОГРЕС

Додаток 2. СТАН ДОСЯГНЕННЯ ЦРТ В УКРАЇНІ ЗА ЗАВДАННЯМИ, ВИЗНАЧЕНИМИ НА НАЦІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

 Ціль 1 Подолання бідності	Індикатор 1.1. Частка населення, чиє добове споживання є нижчим за 5,05 дол. США за ПКС, %	
	Індикатор 1.2. Частка бідного населення за національним критерієм, %	
	Індикатор 1.3. Частка бідних серед дітей, %	
	Індикатор 1.4. Частка бідних серед працюючих осіб, %	
	Індикатор 1.5. Частка населення, чиє споживання є нижчим за рівень фактичного прожиткового мінімуму, %	
 Ціль 2 Забезпечення якісної освіти впродовж життя	Індикатор 2.1. Чистий показник охоплення освітою у ДНЗ дітей віком 3–5 років, які проживають у міських поселеннях, %	
	Індикатор 2.2. Чистий показник охоплення освітою у ДНЗ дітей віком 3–5 років, які проживають у сільській місцевості, %	
	Індикатор 2.3. Чистий показник охоплення дітей повною загальною середньою освітою, %	
	Індикатор 2.4. Чистий показник охоплення вищою освітою осіб віком 17–22 років, %	
	Індикатор 2.5. Сукупний валовий показник кількості працівників, які пройшли перепідготовку та підвищили свою кваліфікацію, тис. осіб	
	Індикатор 2.6. Кількість ЗНЗ, які мають підключення до Інтернету, %	
 Ціль 3 Забезпечення гендерної рівності	Індикатор 3.1. Гендерне співвідношення серед депутатів Верховної Ради України, чис. жін. / чис. чол.	
	Індикатор 3.2. Гендерне співвідношення серед депутатів місцевих органів влади, чис. жін. / чис. чол.	
	Індикатор 3.3. Гендерне співвідношення серед вищих державних службовців (1 – 2 посадових категорій), чис. жін. / чис. чол.	
	Індикатор 3.4. Співвідношення середнього рівня заробітної плати жінок та середнього рівня заробітної плати чоловіків, %	
 Ціль 4 Зменшення дитячої смертності	Індикатор 4.1. Рівень смертності дітей віком до 5 років, кількість померлих дітей відповідного віку на 1000 народжених живими	
	Індикатор 4.2. Рівень смертності немовлят, кількість померлих дітей віком до 1 року на 1000 народжених живими	
 Ціль 5 Поліпшення здоров'я матерів	Індикатор 5.1. Рівень материнської смертності, кількість материнських смертей на 100 тис. народжених живими	
	Індикатор 5.2. Рівень абортів, кількість абортів на 1000 жінок фертильного віку	
 Ціль 6 Обмеження поширення ВІЛ-інфекції/СНІДу та туберкульозу і започаткування тенденції до скорочення їх	Індикатор 6.1. Кількість осіб з уперше встановленим діагнозом ВІЛ-інфекції на 100 тис. населення	
	Індикатор 6.2. Темпи поширення ВІЛ-інфекції/СНІДу, %	
	Індикатор 6.3. Кількість померлих від хвороби, зумовленої ВІЛ, на 100 тис. населення	
	Індикатор 6.4. Рівень передачі ВІЛ-інфекції від матері до дитини, %	
	Індикатор 6.5. Кількість осіб з уперше встановленим діагнозом туберкульозу (у тому числі органів дихання) на 100 тис. населення	
 Ціль 7 Сталий розвиток довкілля	Індикатор 7.1. Частка населення міських поселень, яке має доступ до централізованого водопостачання, % від загальної кількості міського населення	
	Індикатор 7.2. Частка сільського населення, яке має доступ до централізованого водопостачання, % від загальної кількості сільського населення	
	Індикатор 7.3. Обсяг шкідливих викидів в атмосферу від стаціонарних джерел забруднення, млн тонн на рік	
	Індикатор 7.4. Обсяг шкідливих викидів в атмосферу від пересувних джерел забруднення, млн тонн на рік	
	Індикатор 7.5. Обсяг скидів зворотних вод у поверхневі водні об'єкти, млн куб. м на рік	
	Індикатор 7.6. Лісистість територій, відношення площі земель, вкритих ліською рослинністю, до загальної площі території України, %	
	Індикатор 7.7. Частка площі заповідників, біосферних заповідників, національних природних парків, % до загальної площі території України	
	Індикатор 7.8. Частка площі територій та об'єктів природно-заповідного фонду України, % до загальної площі території України	

■ ВІДЧУТНИЙ ПРОГРЕС
 ■ ЧАСТКОВИЙ ПРОГРЕС
 ■ ВІДСУТНІЙ ПРОГРЕС